

1092 Budapest, Ráday utca 28.

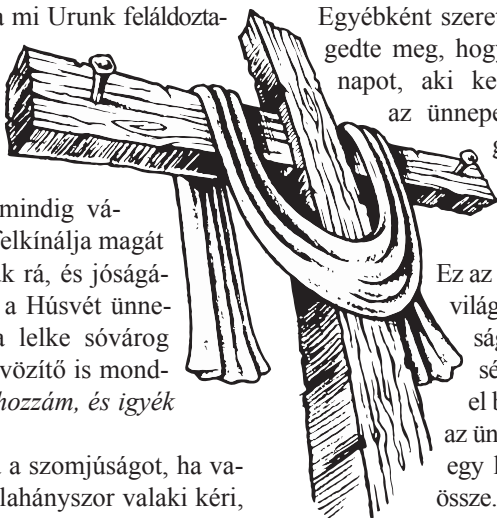
XIII. évfolyam 2016/1. sz.

A HÚSVÉTI TITOK A HIT EGYSÉGÉBEN KÖZELIVÉ TETTE AZOKAT, AKIK TESTBEN TÁVOLIAK VOLTAK

Felemelő dolog, testvéreim, hogy az egyik ünnepet követi a másik, az egyik imádságról áttérünk a másikra, s az ünneplések egymást követik. Elérkezett most az az idő, amikor újra nekifoghatunk annak, hogy megismerjük a szent Húsvét titkát, amelyben a mi Urunk feláldozott. Úgy táplálkozunk vele, mint az élet kenyérével, és az ő drága vére, mint forrás, állandóan felüdíti lelkünket. Mi mégis mindig szomjazunk, és mindig gyógyodunk utána. Ő pedig felkínálja magát azoknak, akik szomjaznak rá, és jóságával egyre közelebb viszi a Húsvét ünnepéhez azokat, akiknek a lelke sóvárog utána, amint maga az Üdvözítő is mondta: *Aki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék* (Jn 7, 37).

Nem csupán akkor oltja a szomjúságot, ha valaki hozzá jön, hanem valahányszor valaki kéri, lehetősége nyílik szomjúságának oltására, hogy eljusson az Üdvözítőhöz. Ennek az ünnepnek kegyelme nem korlátozható meghatározott időszakra, fényének sugara alkonyt nem ismer, hanem állandóan kész arra, hogy megvilágosítsa azok lelkét, akik vágyódnak utána. Megszakítás nélkül sokat nyújt azoknak, akik fényét a lelkükben hordják, és a Szentírás szavaira figyelnek éjjel és nappal, mint az az ember, akit a zsoltár

is boldognak nevez: *Boldog a férfi, aki a gonoszok tanácsát nem követi, bűnösök útján nem jár; pestiseselek körében nem foglal helyet, de örömet leli az Úr törvényében, s éjjel-nappal róla elmélkedik* (Zsolt 1, 1-2).

Egyébként szeretteim, ugyanaz az Isten engedte meg, hogy évenként megüljük ezt a napot, aki kezdetben meghatározta ezt az ünnepet. Ő maga, aki üdvösségünkért halálra adta Fiát, üdvösségünkért adta nekünk ezt az ünnepet, amelyet minden évben megtartunk. Ez az ünnep útmutató számunkra a világban ránk zúduló viszontagságok között. Most is az üdvösségnek azzal az örömevel tölt el bennünket Isten, amely ebből az ünnepből származik, miközben egy közösségbe gyűjt bennünket össze. Lélekben mindenkit mindenütt összeköt, és most lehetővé teszi, hogy közösen imádkozzunk, és együttesen adjunk hálát, hiszen így kell megülni az ünnepet. Ez az ő jóságának csodája: összegyűjti erre az ünnepre a távollevőket, s akik talán testben egymástól távol voltak, azokat a hit egységében testvérként fűzi össze.

Szent Atanáz püspök húsvéti leveleiből